

DE POSTRYDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaald op 7 1/2 binnen de stad, 8 fr. buiten de stad.
 Een blad afzonderlijk, 30 centimes.
 De aankondigingen, per drukkregel, 15 centimes.
 De reklaams, per drukkregel 25 centimes.

De Postrijder verschijnt s'ondsdaags, s'onderdaags en zaterdag.
 Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 51, en bij alle post-directeurs.
 Alle toezending van brieven, aankondigen, enz., moet gefrankeerd zijn.

TONGEREN, DEN 3 DECEMBER.

Wanneer men voorstelt, de visch, bij voorbeeld, te ontlasten, verklaart het Ministerie dat « de toestand der schatkist » niet toelaat eene dergelijke vermindering in de ontvangsten te doen. Er is, ten hoogste, kwestie van eene som van 100,000 frank.

Maar is er daarentegen spraak van legerherinrichting, van 15,000 man in plaats van 10,000 te lichten, van kampen te maken, de burgerwacht te mobiliseeren, enz., enz., o alsdan is de « toestand der schatkist » uitmuntend, en zij laat toe, de toekomst vol vertrouwen in te zien. — Er is dan wel kwestie van verscheidene miljoenen!

Ziedaar een raadsel, dat de ministerieele schrijvelaars ons wel eens mochten oplossen. — Wij wachten op het antwoord.

De Mazzinistische partij

Men schrijft uit Rome, 27 november:

« In mijne laatste brieven sprak ik u van de kuiperijen der mazzinisten; thans mag ik u spreken van hunnen vooruitgang, want zij gaan stellig vooruit.

« Frankrijk is in zijn recht en vervult zijnen plicht door den staat der kerk te beschermen. Italië heeft ongelijk en pleegt eene onrechtvaardigheid, door dien kleinen staat aan te tasten, welke zich niet kan verdedigen. Zal Frankrijk, hetwelk niets beters vraagt als zich van de verantwoordelijkheid der roomsche kwestie te ontslaan, goedgehartig zijne plichten en zijn recht aan de eischen van Italië opofferen? Dat het mij toegelaten zij er aan te twijfelen en er dientengevolge bij te voegen, dat het expeditie-corps nog verre is van teruggeroepen te worden.

« Inderdaad, hetgeen er op de pauselijke grenzen plaats heeft, is niet van aard om dit vertrek te verhaasten hetwelk echter thans begonnen is.

« Gisteren meldde het officieel orgaan de vorming van verschillende garibaldistische benden in het noorden en het oosten van den Pauselijken Staat. Dezez avond vernamen wij stellig dat de aanwervingsburealen te Rieti en Orvieta werken, en dat in die laatste plaats, gelijk het *Giornale di Roma*, in zijn nummer van den 26 zegde, al die welke dienst namen, bij het onderbrengen hunner aanwerving, eene som van fr. 45-10 per dag ontvingen, zonder hun onderhoud te rekenen.

« Te Rieti richt zich eene kolom in van 500 roodhenneden, uit Sara aangekomen, alwaar zich verscheidene duizenden verenigd hebben, om hare invallen te beginnen; dewijl zij weten, dat onze troepen reeds de grensplaatsen der Sabine en der provincie Viterbo bestudeerd hebben, zijn er verscheidene benden, met opperhoofden wier namen gekend zijn, over den linkerover van den Tiber getrokken. Een dier benden heeft eene verkenning tot op 3 mijlen afstand van Bagnorea gedaan.

« Waarheen zal die toestand geleiden? »

Garibaldi.

De terugkeer van Garibaldi doet aan de *Monde* zeggen:

« De onderhooren, de inschuldigingstelling, het vonnis enz., zijn mislukt. Al die gerechterlijke voddertij kan voor niets dienen tegen eenen man die boven de wetten in zijn land staat, gelijk Victor-Emannèl boven het volkenrecht in Europa staat. Het is een schoone toer welke het kabinet van Florence ons gespeeld heeft. Telkens dat het ons zal willen « rees aanjagen en onze troepen naar Rome brengen, zal hij zijne held uit zijne kast trekken. »

De *Monde* voegt er wel is waar bij:
 « Dat de italiaansche revolutie zich overtuigd houde, dat indien Frankrijk niet wilt dat zij niet verder gaat, zij niet verder gaan zal. En dat indien Frankrijk wil, dat zij terugwijke, zij dit doen zal. »

Moordpooging op eenen pastoor en zijne moeder.

Eene stoutmoedige moordpooging heeft eergisteren plaats gehad, op den heer pastoor van Saint-Ismier en zijne moeder. In den *Courrier de l'Isère* treffen wij over dezen aanslag de volgende bijzonderheden aan:

« Dezez nacht, zijn twee kwaaddoeners gedrongen in de pastorij van Saint-Ismier. Zij waren gewapend met twee ijzeren staven, welke zij uit den hof hadden gehaald, en eene bijl. Om binnen te dringen, hebben zij eene ijzeren staaf weggerukt, welke zich bevond voor een klein venster op 40 centimeters boven den grond

verheven, en uitzicht gevende op het kerkhof. Zij hebben eene ruit uitgenomen, en langs deze opening zijn zij binnen gekomen in eene kleine ledigstaande benedenzaal.

« Langs eenen trap van drie treden, bereikten zij de keuken en eindelijk eene kleine kamer, waar de moeder van den pastoor eene meer dan zeventigjarige vrouw, sliep.

« De moordenaars wierpen zich op haar en, bij middel van de ijzeren staven en de bijl, brachten zij haar vier slagen toe aan het hoofd, met zulk geweld, dat men niet kan begrijpen hoe het mogelijk is, dat het slachtoffer niet onmiddellijk is bezwoken onder de slagen.

« De wonden op het voorhoofd zijn afgrijselijk maar de ernstigste is degene welke met de bijl in den hals is toegebracht en zeer diep is doordrongen. Men koestert weinig hoop om haar leven te houden.

« Dit was echter nog maar de eerste helft van dit afgrijselijke drama. De heer pastoor Jacques, die aan de andere zijde van het huis slaapt, hoorde gerucht. Hij veronderstelde dat zijne moeder, die niet al te wel was, het bed had verlaten. Spoedig stond hij op om haar ter hulpe te komen.

« In den gang ontmoette hij de twee moordenaars, welke zich op hem wierpen. Eene worsteling greep plaats. Men rocht lijf om lijf. De deur week en de pastoor rolde den arduinen dorpel, getroffen door twee bijlagen, de eene aan het hoofd en de andere in de zijde. Echter had hij zich dapper verdedigd. De ellendelingen hebben aanstonds de vlucht genomen, en men is er niet in gelukt hun op het spoor te komen. Toen zijn wijk namen, zegden zij tot elkander: « Hij heeft het beet. »

« Eenige oogenblikken later kon de heer pastoor Jacques, die eerst bedwelmd was door de hevigheid van den val en de ontvangene wonden, zich oprichten en de hulp gaan inroepen van den gemeentewonderwijzer.

« De gendarmen en de overheden van Saint-Ismier hebben aanstonds de noodige maatregelen genomen om de plichtigen op het spoor te komen. De gendarmerie en het parket van Grenoble hebben zich aanstonds ter plaatse begeven om een onderzoek te openen waarvan wij den uitslag nog niet kennen.

« Men weet niet waaraan men deze afgrijselijke misdaad moet toe schrijven. Indien de diefstal de drijfveer ware geweest, begrijpt men niet, waarom de schelmen, die dachten dat hunne twee slachtoffers bezwoken waren, greue de minste poging hebben gedaan om te stelen.

« Op den oogenblik dat wij schrijven, wanhoopt men voor het leven van mev. Jacques. De wonden van haren zoon zijn minder ernstig, en voor hem bestaat er geen gevaar van sterven. »

Sterfgevallen.

Verleiden zondag is te Tongeren in den ouderdom van 77 jaren overleden mevrouw Schaetzen, geboren Lambertina-Henriette Rubens. De dood van mevrouw Schaetzen is een groot verlies vooral voor de armen voor dewelke zij om zoo te zeggen eene tweede voorzienigheid was.

De plechtige lijkdienst gevolgd van de begravenis zal plaats hebben in O.-L.-V. kerk, donderdag 5 december om 11 uren.

Men meldt de dood van M. Baguet, professor bij de universiteit van Leuven.

Men schrijft uit Luik, 29 oktober:

Den 24 dezer is in deze stad, door den Werkersbond eene groote meeting gehouden, tot afschaffing der loting. Eene aanzienlijke volksmenigte ten minste uit 3000 personen samengesteld, had den oproep beantwoord. Al de standen der samenleving waren er vertegenwoordigd. De orde is geen enkelen oogenblik gestoord geworden. Talrijke redenen hebben met kracht tegen de ontwerpen der militaire uitgeveren. Ziehier de beslutselen, door de vergadering genomen: 1. Afschaffing der conscriptie. 2. Vervanging der conscriptie door een beter stelsel, meer in verhouding met de gelijkheid der burgers.

« De *Gazette de Liège* heeft onder andere giften voor den Paus, eene som van 5,000 fr. van eenen ongenoemde ontvangen.

« Men schrijft uit Hasselt, 29 november: Er is in deze stad eene goedkope vleeschhal geopend geworden, die, ten opzichte der verbruikers zeer nuttige uitslagen opgeleverd heeft. De beenhouwers zijn er door gedwongen geworden, den prijs van 't vleesch 20 centimen per kilo af te slaan.

« Er is te Assche (Hamme) eene moordpooging gepleegd in den nacht van 27 november. Des morgens was er in 't dorp eene bruiloft

gevierd; het feest had tot middernacht geduurd, op welk uur al de gasten in de *kriekelaar*, bij baas Engels, vereenigd waren.

Eensklaps, zonder dat iets tot die aanranding aanleiding gaf, sprong Mason, oud 27 jaren, pachter te Brussegem, met een mes op eenen anderen genoodigde, zekeren Van Bruggenhout en bracht hem in den buik eene verschrikkelijke woude toe. De baas der herberg en zijn zoon wilden er tusschen komen, maar zij bekwamen op hunne heurt mesteken, de vader in den buik de zoon in den rug. De drie slachtoffers vielen op den grond badend in hun bloed. Het was een verschrikkelijk tooneel.

Dit alles gebeurde in minder tijd dan noodig is om het te zeggen. De anderen genoodigden, door verbaasdheid geslagen, bij 't zicht van al dat bloed, durften er niet teschenkomen en schenen als aan den grond genageld.

De pleger van die drijvondige slachting ging vervolgens, zijn mes zwaaiende, het huis uit. Toen hij buiten was, opende hij de vensterluiken om zijn werk te aanschouwen, en verdween daarna.

De gendarmen, onmiddellijk van het gebeurde verwittigd, zijn op zoek naar den plichtige, die evenwel nog niet gevat is. Men zegt dat de jaloezij den boer tot die misdaad aangezet heeft.

« M. Ern. Barbanson, zoon van den senator diens naams, is bezwoken aan de gevolgen der wonden, die hij te Boitsfort aan den spoorweg bekomen heeft.

« Men schrijft uit Arlon, 30 november: De wolven richten groote verwoestingen in onze omstreken aan: Men hoort enkel nog spreken van honden, kalveren, schapen en verken, welke verdwenen zijn. Op het pachtthof van Turpange zijn, op eene week, drie schapen, twee gesten en eene veers, door de wolven weggeroofd, en te Messancy, twee verken, een kalf en verscheidene schoone jachthonden.

De klachten zijn algemeen, maar bij gemis aan sneeuw, zijn de kloppachten zeer moeilijk.

« De Vlaamsche Landdag was rijk aan woordspelingen.

Een spreker vergeleek den toestand der Vlamingen bij dien der Fenians. In Ierland, zegde hij, worden de Fenians in hunne taal veroordeeld en met een Engelschen strop opgehangen; hier in België wordt een Vlaming in vreemde taal beschuldigd en gevonnisd. De zaak Coecke en Goethals is er een bewijs van. Vele menschen beweren, dat deze mannen onschuldig zouden veroordeeld zijn; ja, zoo gaat het, riep hij uit: In 't Fransch veroordeeld. — En in 't walsch geguillotineerd, daar ligt het *hoofdpunt*.

« Ge hebt gelijk, antwoordde een redenaar, 't was hun *hoofdpunt*, dat zij op het schavot lieten. »

« Te Lyon heeft een 16 jarig meisje, Maria-Theresia Gaillard, met den meesten lof het examen van kandidaat in de letteren afgelegd.

Buitenlandsch nieuws.

Frankryk.

Parijs, 1 december.

Het Senaat heeft zijne beraadslaging over het Romeinsche vraagpunt ten einde gebracht. Niet een redenaar heeft zich vijandlijk getoond aan de handhaving van het wereldlijke gezag der Pausen. Na eene krachtvolle redevoering van Mr Darboy, aartsbisschop van Parijs, heeft de heer Monstier, minister der buitenlandsche zaken, het spreekstoeltje beklommen en verklaard dat het gedragslijn der fransche Regering tegenover Italië en Rome altijd logiek is geweest. Frankrijk is geenszins voornemens de Romeinsche Staten onbepaaldelijk te bezetten, maar wel om de persoonlijke veiligheid van Pius IX en zijn wettig gezag te beschermen.

Frankrijk is geenszins vijandlijk tegen de italiaansche eenheid, maar wil ook het recht van den Paus handhaven, die de eerste is geweest om de Conferentie te aanvaarden. Italië bevindt zich, op dezen oogenblik, nog in eene soort van revolutionaire toestand; die natie is nog niet juist bepaald. Hierom moet Frankrijk een wakend oog houden op de gebeurtenissen.

De ministers, zijn gisteren en heden in het kasteel van Saint-Cloud in grooten Raad, onder 's Keizers voorzitting, vereenigd geweest, ten einde nogmaals de zaken van Rome en Italië te bepleiten, waarover de beraadslaging morgen in de Kamer beginnen zal.

Gisteren hebben de Keizerin en de keizerlijke prins, met hunne nichte uit Spanje, den Louvre en de Tuileries bezocht.

Men leest in den *Moniteur* van gisteren avond: « Het laatste conuoi garibaldische krijgsgo- vangen heeft heden Civita-Vecchia verlaten om

gericht te worden op Orbello en aldaar uitgeleverd te worden aan de italiaansche overheden.

« De inscheping der eerste divisie van het fransche expeditie corps, in Civita Vecchia vereenigd, was nog niet geheel en al voltrokken. Eene telegram kondigt nu aan dat de *Intrépide* en de *Oronoque* voor Toulon ten anker zijn gekomen met 3000 man troepen. De *Canada*, de *Mogader* en de *Tarn* waren reeds in zee geseind. »

Piemont.

Florentië, 29 november.

Eergisteren avond heeft te Turijn eene volksbetoging plaats gehad. Een groot aantal jongelingen hadden zich vereenigd onder het portaal der Hoogeschool, zij doorliepen de straten der stad, door eene steeds aangroeiende volksmenigte gevolgd, onder de kreten van: « Wij willen Garibaldi vrij! Leve Rome, hoofdstad van Italië! »

De betoging is uiteen gegaan zonder wanorders gepleegd te hebben.

Kuiperijen der partij van Mazzini. — *Plan van herstel des koninkrijks Napels en Sicilië.* — *Proklamatie van het napolitaansche comiteit.*

De Mazziniaansche partij geeft zich nu veel beweging te Milaan, Pavia en in de Romagna, alwaar zij talrijke aanhangers heeft. Eenige belangrijke aankondigingen hebben aldaar plaats gehad, maar de italiaansche bladen bewaren daarover het zwijgen. De minister der buitenlandsche zaken ziet nu overal Mazziniani; hij, die vroeger zelf een samenzweerder was, weet best waaraan zich te houden opzichthens de plannen van Mazzini.

Iets zekers is dat deze laatste zijne aanhangers voorbereidt, bij middel van geheime agenten, tot eene algemeene gewapende beweging in Napels, Milaan, Pavia en Turijn. Alleen in Mazzini niet in staat Italië in beweging te brengen; men weet nog niet, of Garibaldi hem thans de behulpzame hand zal bieden.

Wat daarvan zij, men bepleit nu openlijk in de dagbladen de gevoeligheden en de kansen van een' nieuwen opstand. *Roma*, van Napels, heeft dit onderwerp reeds breedvoerig besproken. De *Unita Cattolica* geeft in een der laatste nummers van de *Popolo d'Italia*, uit Napels, eene zonderlinge proklamatie ontvangen te hebben, door een *Napolitaansch Comiteit* uitgegeven, en met het volgend besluit:

« Of Italië één en onverdeelbaar met Rome » als hoofdstad, ofwel de terugkeer in zijn » bestuursrecht van het koninkrijk der Beiden » Siciliën. »

Die proklamatie is gericht aan de burgerwacht van Napels, en is gedrukt in de stad Napels. Zij is verzonden geworden door de pastorij van den Staat en afgekindigd in het garibaldische dagblad *Popolo d'Italia*.

Dat alles bewijst duidelijk de machteloosheid van het italiaansche Staatsbestuur. Sinds een geheel jaar tijds is er niet een drukpersproces geweest; er worden wel dagbladen in beslag genomen, doch hierbij bepaalt zich de zaak.

Het valt niet meer te twijfelen of het waarachtige gevaar heerscht in Napels, alwaar de partij der vervallen dynastie diepe wortels heeft geschoten bij den adel en onder het volk.

« Italië in twee deelen snijden, is de oplossing van het Romeinsche vraagstuk, » zegt men te Napels. Het grootste deel der katholieken hebben dit program aanvaard.

De jaloesheid en afgunst der verschillende hoofdsteden moest natuurlijk wijze de eenheid van Italië in kwestie brengen. Allen zouden zich nêrbergen voor Rome; maar noch Turijn, noch Milaan, noch Napels zullen er ooit in toestemmen eene stad met 128,000 zielen, gelijk Florentië, als de bepaalde hoofdstad van Italië te erkennen. Turijn zou liever verkiezen weder de hoofdstad van Piemont te worden. De Napolitanen kunnen er zich niet aan gewennen, hun koninklijk paleis aanhoudend ledig te zien staan en de voordeelen van het Hof te missen.

Het gevaar eener omwenteling te Napels is meer te vrezen dan al de kuiperijen van Mazzini; alleen de lijdzaamheid der zuiderlijke bevolkingen helet tot heden de uitbarsting, en het Ministerie-Membrea is geenszins in staat om de uiterste partijen te verzoenen en dien toestand te verbeteren. Den dag waarop de steun der openbare denkwijze in Europa ons heeft ontbroken, is de italiaansche eenheid ernstig in gevaar geworden.

De generaal Lamarmora is sinds eenige dagen uit Parijs in deze hoofdstad teruggekeerd. Men gelooft niet dat hij nog derwaarts terug zal keeren, want hij heeft er niets kunnen verkrijgen. Gij weet dat ons Ministerie hem gelast had te verklaren dat, zins inziens, de onzijdigmaking van het Romeinsche grondgebied zich moest bepalen bij de stad Rome. Welnu, die zending is geheel en al mislukt.